

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 17Csp/228/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122227564
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Šabl'ová
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2022:6122227564.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Monikou Šabl'ovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. Pajštúnska 5, 85101 Bratislava - Petržalka, IČO: 35724803, právne zast. Advokátska kancelária, Remedium Legal, s.r.o. Pajštúnska 5, 85101 Bratislava - Petržalka, IČO: 53255739, proti žalovanému: V. E., nar.: X.X.XXXX, C. XXX/XX, XXX XX Z., v konaní o zaplatenie 7.578,46 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu 7 578,46 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7 578,46 eur od 11.8.2021 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.5.2022 (pôvodne podaná v rámci upomínacieho konania na OS v Banskej Bystrici dňa 26.1.2022) domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 7578,46 eur s príslušenstvom a na náhradu trov konania. Nárok odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 10.08.2021 medzi postupcom Československá obchodná banka, a.s., (ďalej len postupca") a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní.

Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 22.7.2015 Zmluvu č. 007821983R (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov tak ako je v zmluve uvedené. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú bližšie špecifikované v Zmluve a vo VOP. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, neplnil v stanovených termínoch

splátky a tak postupca vyhlásil podaním zo dňa 27.10.2019 celý úver za splatný ku dňu 25.10.2019, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy.

Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 11195,42eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 7578,46 eur, z riadneho úroku vo výške 2809,22 eur, z úroku z omeškania vo výške 807,74 eur a z poplatkov vo výške 0 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal nasledujúce úhrady: 0 eur. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje iba istinu 7578,46 eur úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 08.05.2021, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Okresný súd v Banskej Bystrici vydal vo veci platobný rozkaz dňa 03.03.2022, ktorý sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk ani prostredníctvom príslušného OO PZ a žalobca navrhol pokračovanie v konaní voči žalovaným na miestne príslušnom súde podľa CSP. Platobný rozkaz sa tak zrušil a vec bola postúpená Okresnému súdu Košice okolie.

3. Súd uznesením podľa § 167 ods. 2 CSP vyzval žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe, jej prílohám v súdom stanovenej lehote a poučil ho o procesných právach a povinnostiach. Na zistenú adresu trvalého bydliska sa súdu nepodarilo doručiť žalobu a podľa správy OO PZ v Čani, ktorá vykonala šetrenie na adrese trvalého bydliska evidovaného v registri uvedená osoba sa tam nezdržiava a má byť v zahraničí na bližšie nezistenej adrese. Súd podľa § 116 ods. 2 CSP učinil oznámenie o podanej žalobe, ktoré bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke príslušného súdu.

4. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 28.7.2022, na ktoré sa nedostavil žalobca, iba právny zástupca žalobcu, ktorý poukázal na skutkové tvrdenia v žalobe a predložené listinné dôkazy v spise a navrhol žalobe vyhovieť a priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Na pojednávanie sa nedostavil žalovaný, ktorí svoju neúčasť neospravedlnil riadne a včas. Súd v súlade s § 180 CSP pojednával v neprítomnosti žalovaného.

5. Vykonaným dokazovaním, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktorými sú Zmluva o ČSOB osobnom konte, Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru, Oznámenie o poskytnutí spotrebiteľského úveru ČSOB Kreditná karta, Všeobecné obchodné podmienky, Sadzobník poplatkov, Podmienky pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty, výzva na splatenie dlžnej časti úveru z 1.8.2019, oznámenie o predčasnej splatnosti zo dňa 27.10.2019, doručenky, Zmluva o postúpení pohľadávky spolu s prílohou, Oznámenie o postúpení pohľadávok, lustrácie v registroch na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 25.2.2004 právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili Zmluvu o ČSOB osobnom konte v zmysle § 708 a nasl. Obchodného zákonníka na základe ktorej žalobca zriadil žalovanému účet v banke. Žalovaný dňa 21.7.2015 požiadal právneho predchodcu žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 7400 eur a ktorý mu bol schválený 22.7.2019 kedy ČSOB a.s oznámila žalovanému poskytnutie úveru vo forme Kreditnej karty na dobu neurčitú s úverovým limitom 7400 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi vo výške 19,50 % ročne v mesačných splátkach min 5% z dlžnej sumy avšak minimálne 15 eur splatných vždy do 25. dňa v mesiaci. Dňa 1.8.2019 ČSOB a.s. adresovala žalovanému poslednú výzvu na úhradu pohľadávky, keď k 31.7.2019 dlh z omeškaných splátok predstavoval 1518,44 eur splátky v omeškaní ako aj na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a zablokovanie kreditnej karty. Žalobcovi sa výzva vrátila neprevzatá z dôvodu neprevzatia zásielky v odbernej lehote. Nakoľko žalovaný nesplácal úver riadne a včas, žalobca dňa 25.10.2019 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a žalovaného vyzval na úhradu dlžnej pohľadávky vo výške 7816,47 eur bezodkladne. Žalobcovi sa zásielka vrátila neprevzatá z dôvodu neprevzatia zásielky v odbernej lehote. Ohľadom doručovania zásielok predložil žalobca súdu kópie doručeníek z ktorých vyplýva doručovanie písomností žalovanému na poslednú známu adresu trvalého bydliska. Žalovaný dlžnú pohľadávku doposiaľ neuhradil a k uplatňovanému nároku sa nevyjadril.

Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 528 ods. 2 OZ, postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky.

Podľa § 52 ods. 1, 2 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania, alebo dohody, ktorých obsahom, alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky je možné dohodnúť odplatu, pokiaľ je poskytovanie úveru predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 22.7.2015 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 22.7.2015 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver

a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 54a Obč. zák. účinného od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

6. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008 platí, že „Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné...“, pričom toto ustanovenie bolo následne novelou - zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 1.4.2015 precizované o tretiu vetu, v zmysle ktorej „Z odôvodnenia doplnenia ustanovenia § 52 ods. 2 OZ, ktoré bolo vykonané formou návrhu výboru NR SR vyplýva, že zákonodarca má bezpochyby za to, že na všetky spotrebiteľské záväzky, a teda aj na spotrebiteľské záväzky, ktoré sú svojou povahou tzv. absolútnym obchodom sa má prednostne použiť právny režim Občianskeho zákonníka, a nie Obchodného zákonníka...Na druhej strane však bezpochyby, a to aj s účinkami retrospektívnymi, platí a musí platiť, že právny režim záväzku, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, a ktorý má svoj základ v Obchodnom zákonníku sa riadi výhradne právnym režimom Občianskeho zákonníka“.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004 „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva[resp. v znení novely účinnej od 1.3.2010 ktoré mu priznávajú tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa], alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.“.

Podľa § 191 ods. 1 CSP súd hodnotí vykonané dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko čo vyšlo počas konania najavo.

7. V sporovom konaní platí dispozičná a prejednacia zásada, kde je zásadne vecou strán sporu tvrdiť skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení.

Podľa čl. 8 CSP sú strany sporu „povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.“. Rovnaké povinnosti ich zaťažujú aj v ďalšom priebehu konania (najmä § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku: „Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.“). V zmysle odbornej literatúry k výkladu ust. čl. 8 CSP: Povinnosť tvrdenia a bremeno tvrdenia

Základnú procesnú povinnosť sporových strán predstavuje povinnosť substancovať všetky podstatné a rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých vyvodzujú svoju procesnú taktiku (útok alebo obranu). V sociálnej koncepcii civilného procesu sa povinnosť tvrdenia prejavuje ako povinnosť pravdivo a úplne opísať všetky rozhodujúce skutkové okolnosti prípadu. Nedodržanie tejto povinnosti vedie k neuneseniu bremena tvrdenia v civilnom spore. Následkom je tak opätovne strata sporu pre neunesenie konkrétneho procesného bremena. Ak teda súd procesnú stranu „pristihne“ pri porušení povinnosti tvrdenia, je v rámci tzv. materiálneho vedenia sporu oprávnený a povinný k tejto skutočnosti prihliadnuť a vyhodnotiť

ju v komplexe s inými procesnými povinnosťami a bremenami pri rozhodovaní sporu. Nástrojom materiálneho vedenia sporu v tejto súvislosti je oprávnenie a zároveň povinnosť súdu normatívne zakotvená v § 191 ods. 1. CSP za stredníkom - ide o oprávnenie a povinnosť starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Súd teda in concreto prihliadne i na nedodržanie procesnej povinnosti relevantne substancovať rozhodujúce skutkové tvrdenia (t. j. substancovať ich pravdivo a úplne). Toto tzv. materiálne vedenie sporu je imanentnou súčasťou sociálnej koncepcie civilného procesu, ku ktorej sa Civilný sporový poriadok hlási.

Dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno.

Dôkazná povinnosť rovnako predstavuje špecifickú procesnú povinnosť, ktorou je zaťažená sporová strana - nie je v tejto súvislosti správne uvažovať pri dôkaznej povinnosti len o žalobcovi. Inak povedané, dôkazná povinnosť nestíha v kontradiktórnom spore len žalobcu. Dokazovať je povinný každý, kto v spore niečo tvrdí. To znamená, že aj žalovaný v rámci svojej procesnej obrany znáša povinnosť tvrdenia, a tým pádom i dôkaznú povinnosť. Nedodržanie dôkaznej povinnosti a následne neunesenie dôkazného bremena vedie v prípade žalovaného k procesnej pasivite, ktorá je rovnako sankcionovaná stratou sporu. Vo všeobecnosti preto platí, že dôkaznú povinnosť a s ňou súvisiace dôkazné bremeno má v spore každý, kto dostojí svojej procesnej povinnosti tvrdiť.“(vid' CSP komentár Praha; C.H.BECK 2016, komentár k čl. 8 CSP).

8. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na plnenie je potrebné aplikovať spotrebiteľské právo, keď vzťah medzi žalobcom a žalovanými je vzťahom, v ktorom žalovaný je spotrebiteľom. Aj na zmluvy o spotrebiteľských úveroch sa v zásade aplikujú ustanovenia § 497 a nasl. ObZ s výnimkou takých zmluvných podmienok aké má na mysli ust. § 54 ods. 1 OZ. Pri aplikácii Obchodného zákonníka na záväzkové vzťahy, ktorých predmet záväzkov je určený Obchodným zákonníkom, v dôsledku kogentného ust. § 261 ods. 6 písm. d) - absolútne obchody, sa práva a povinnosti spravujú Obchodným zákonníkom. Ak je účastný týchto vzťahov spotrebiteľ, na takéto úvery sa aplikuje aj zák. č. 129/2010 Z. z.. Z ustanovenia § 497 a ustanovenia § 502 ObZ vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná, pričom záväzok zaplatiť úroky patrí k pojmovým znakom zmluvy o úvere, je jeho podstatnou náležitosťou. Obdobne aj z ust. § 1 ods. 3 písm. i) zák. č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že spotrebiteľským úverom nie je úver bez úroku a bez ďalších poplatkov. Podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj ročná úroková sadzba. V zmysle ust. § 121 ods. 3 OZ sú úroky a úroky z omeškania príslušenstvom pohľadávky. Úroky sú v zásade splatné v dohodnutej dobe, inak spolu so záväzkom vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky. V ust. § 506 ObZ je upravený právny režim, podľa ktorého ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu než tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú čiastku s úrokmi. Veriteľ má tak možnosť uplatniť proti dlžníkovi, ktorý si neplní svoj záväzok vrátiť veriteľovi poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky v dohodnutých splátkach a je v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu než tri mesiace, právny prostriedok, že môže požadovať spolu s odstúpením od zmluvy o úvere vrátenie dlžnej sumy s úrokmi. Toto ustanovenie upravuje účinky odstúpenia od zmluvy o úvere odlišným spôsobom než je tomu v ust. § 351 ObZ alebo v ust. § 48 ods. 2 OZ. V danom prípade ide o špeciálnu právnu úpravu. Povinnosť vrátiť veriteľovi dlžnú čiastku s úrokmi aj po odstúpení od zmluvy o úvere nepredstavuje sekundárny záväzok ale záväzok pôvodný, ktorý sa odstúpením od zmluvy „modifikoval“ vo svojej splatnosti. Povinnosť dlžníka pri aplikácii ust. § 506 ObZ zaplatiť úroky a dlžnú sumu nezaniká. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluvy o spotrebiteľských úveroch sú zmluvami spotrebiteľskými v zmysle ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a berúc do úvahy ust. § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri vyhlásení predčasnej splatnosti môže veriteľ postupovať len v súlade a za podmienok uvedených v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka v prípade každej formy spotrebiteľského úveru (pôžička, úver, odložená platba a iné). Aplikácia ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka je vylúčená.

9. V prejednávanej veci sa žalobca domáha zaplatenia sumy, ktorá predstavovala zostatok nesplatenej istiny úveru poskytnutého žalovanému právny predchodcom žalobcu. Žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore od Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú považoval za platnú.

10. Predmetom sporu je záväzkový vzťah, ktorého predmetom je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností, je regulovaný aj osobitnou právnu úpravou vyplývajúcou zo Zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu a na činnosťou bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto prijímať vklady, vydávať bankové platobné karty,

poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, vykonávať platobný styk a zúčtovanie pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti (§ 3 Zákona o bankách).

11. V prípade bankových úverov § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovo-právnom vzťahu z bankového úveru, teda pred tým ako postúpi úver inému veriteľovi. Teda v zmysle citovaného ustanovenia sa vyžaduje písomná výzva banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní s plnením čo len časťou svojho peňažného záväzku. Súd dospel k záveru, že v zmysle vyššie citovaného § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné ako dospelé splátky. Predtým ako ČSOB a. s. postúpila pohľadávku bola povinná predčasne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru.

12. Súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.4.2014, sp.zn. 19C/34/2012 podľa ktorého: „Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku v danom prípade Slovenskej sporiteľne a.s. namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ (navrhovateľ). Čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv, ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky nedošlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa zachovávajú všetky námietky voči postúpenej pohľadávke rovnako aj možnosť namietat' voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku zo všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupníka sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvého postúpenia dospel k záveru, že postúpením pohľadávky Slovenskej sporiteľni a.s. voči odporkyňi 1/ navrhovateľovi nedošlo k zhoršeniu postavenia odporkyne v 1.rade došlo len k zmene v osobe veriteľa.“ Postúpením pohľadávky v zmysle § 524 a nasl. OZ sa na základe postúpenia stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobúda s príslušenstvom a všetkými právami, ktoré sú s pohľadávkou spojené.

13. Žalovaný uzavrel s ČSOB a.s. zmluvu na základe ktorej mu bol poskytnutý úver, ktorý mal dohodnutým spôsobom v dohodnutom čase splácať, čo však porušil. Banka je oprávnená svoju pohľadávku zo zmluvy postúpiť inému subjektu. Takáto dohoda je podľa § 89 ods. 1 zákona o bankách prístupná. Tento zákon nevyžadoval súhlas dlžníka s postúpením pohľadávky. V konkrétnom prípade úver už poskytnutý bol bankou, postupník žiadne peňažné prostriedky neposkytuje, rieši sa len návratnosť poskytnutého úveru. Vymáhanie pohľadávky môže realizovať aj subjekt ktorý nemá oprávnenie na podnikanie v bankovom sektore. V súlade s touto konštatáciou súd poukazuje aj na rozhodnutie KS Prešov sp.zn. 9Co/10/2016 zo dňa 2.5.2017.

14. Žalobca súdu predložil taký listinný dôkaz, ktorý preukazoval, že právny predchodca žalobcu, ČSOB a.s., vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru. Súd poukazuje na § 528 ods. 2 OZ, podľa ktorého je postupca povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky. Žalobca v tomto smere uniesol dôkazné bremeno, nakoľko vedel preukázať, že ku dňu postúpenia pohľadávky bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru.

Žalobca preukázal, že jeho právny predchodca vyzval žalovaného na úhradu jeho dlhu potom, čo bol 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním v zmysle prvej vety § 92 ods. 8 zákona o bankách a preukázal aj, že na neho boli postúpené len splatné splátky úveru. Nakoľko žalobca vedel preukázať vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, súd mohol konštatovať, že k predčasnej splatnosti jednotlivých splátok úveru zo strany pôvodného veriteľa ako banky došlo. Žalobca teda mohol platne nadobudnúť pohľadávku v uvedenej výške, keďže úverový vzťah medzi pôvodným veriteľom a žalovanými bol ukončený.

15. Právny predchodca žalobcu bol oprávnený na žalobcu postúpiť pohľadávku z celého úverového vzťahu, ale len pokiaľ je úverový vzťah lege artis ukončený, teda po vyhlásení mimoriadnej splatnosti

úveru. Až následne môže banka v súlade so zákonom postúpiť splatný úver aj osobe, ktorá nie je bankou, napr. žalobcovi. Právny zástupca žalobcu predložil listinné dôkazy, ktoré svedčia v prospech jeho tvrdení. Tieto v konaní boli preukázané. Teda súd vychádzal z toho, že mimoriadna splatnosť predmetného úveru bola vyhlásená a preto došlo k oprávnenému postúpeniu čoho právnym následkom je platné postúpenie pohľadávky. Žalobca mohol platne nadobudnúť pohľadávku v takej výške, keďže úverový vzťah medzi pôvodným veriteľom a žalovanými bol ukončený. Preukázaním vyššie uvedených skutočností, mal súd za to, že žalobca preukázal splnenie procesnej podmienky, aktívnu legitimáciu na podanie žaloby, keďže zmluva o postúpení pohľadávky bola platným právnym úkonom v zmysle ktorého mohol žalobca nadobudnúť právo na uplatnenie predmetnej pohľadávky.

16. Súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 4Co/145/2014-341 zo dňa 11.03.2015, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol, že vecná legitimácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Táto otázka posúdenia zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky z bankového úveru na iný subjekt bez bankového oprávnenia nie je otázkou, ktorá by bola odlišným spôsobom riešená v rozhodnutiach súdov. Zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky splatnej za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

17. Súd poukazuje aj na právnu vetu rozsudku NS SR z 28.3.2018 sp.zn. 7Cdo/26/2017, kde bolo konštatované: podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu sú z povahy veci podmienkami bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané), nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

18. Zákonom č. 343/2018 Z. z. zo dňa 27.11.2018 sa mení Občiansky zákonník tak, že sa vkladá za § 54 nový § 54a, ktorý je vyššie citovaný. Týmto zákonom bola do Občianskeho zákonníka vložená dvadsiata štvrtá hlava s názvom Prechodné ustanovenia § 879v v znení: „Konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.“ Tento zákon je účinný dňom vyhlásenia, teda dňa 5.12.2018. Súd preto skúmal či právo nie je premlčané, čo by bol prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby. Súd konštatuje, že žaloba bola podaná dňa 26.1.2021, teda v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka. Súd preto ex offo skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ v danom prípade, nie je premlčané a má za to, že nie je.

19. Základnou črtou revolvingového úveru však je, že sa dlžníkovi poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže, ale nemusí opakovane čerpať peňažné prostriedky a priebežne spláca vyčerpanú časť úverového rámca, pričom po jeho splatení (hoci aj čiastočnom) ho môže opakovane čerpať do výšky úverového limitu bez potreby uzatvárania novej zmluvy. Je to druh úveru, ktorého výška sa neustále dopĺňa po stanovenú hranicu. Banka pri ňom poskytne úverový rámec, ktorý ak sa vyčerpá, tak sa pravidelnými splátkami, prípadne vkladmi navyše znovu „doplní“ do pôvodnej výšky. Úver je tak možné opätovne vyčerpať. V danom prípade nešlo o splátkový úver, kedy dlžník spláca vopred dohodnutú sumu formou pravidelných splátok. Žalovaný bol síce povinný uhradiť k 25-temu dňu v mesiaci splátku vo výške 5 % z dlžnej sumy, min. 15 eur, no nejde o splátky v zmysle ustanovenia §565 Občianskeho zákonníka. Minimálna splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúcom záväzkovom vzťahu na dobu neurčitú. V súlade s ustanovením §563 Občianskeho zákonníka sa zmluvné strany v Čl. IV v bode 1. zmluvy dohodli, že v prípade tam uvedených skutočností je žalovaný povinný splatiť dlžnú sumu na požiadanie.

20. V odseku 9 §53 OZ sa spresňujú podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať. Z celého kontextu ustanovenia však možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Pre úplnosť treba dodať, že 15-dňová lehota však môže

najskôr začať plynúť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok, teda nasledujúci deň po dni, ktorý bol v splátkovom plnení dohodnutý ako deň splatnosti splátky. Zákonodarcu sa však v tejto súvislosti dostatočne nevysporiadal s kogentnou úpravou zakotvenou v poslednej vete § 565, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ (dodávateľ) použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky. Vzhľadom na uvedené sa v § 53 ods. 9 OZ malo ustanoviť, že posledná veta v § 565 sa na tieto prípady nevzťahuje, ako aj to, dokedy teda dodávateľ môže toto právo uplatniť. Za tohto legislatívneho stavu je otázne či poslednú vetu § 565 pri spotrebiteľských zmluvách použiť možno. To znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9.

21. Vykonaním dokazovaním súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému spotrebiteľský úver, pričom žalovaný porušil zmluvné podmienky, nesplácal úver riadne a včas. Žalovanému bol poskytnutý veriteľom (právnym predchodcom žalobcu) úverový rámec revolvingového úveru do sumy 7500,- eur, ktorý mohol čerpať prostredníctvom karty (kreditná karta je typickým príkladom revolvingového úveru). Súd mal preukázané, že žalovaný prostredníctvom karty čerpal revolvingový úver - potvrdzujú to výbery z bankomatu a tiež platby kartou. Zároveň bol účastníkmi zmluvy dohodnutý spôsob splácania revolvingu a to tak v zmluve ako aj v Podmienkach pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty ďalej len Podmienky - 5% z dlžnej min. 15 eur. Dlžník v žiadnom prípade nemôže prestať splácať alebo splátky tohto úveru znížiť bez písomnej dohody s Bankou. V zmysle predložených Podmienok v prípadoch uvedených v čl.XII. môže veriteľ pozastaviť čerpanie už dohodnutého úveru a od zmluvy odstúpiť resp. zrušiť úverový účet. Revolvingový úver môže veriteľ tiež ukončiť písomnou výpoveďou Bod 6,7 čl.XII. Podmienok). Žalobca súdu nepredložil ani výpoveď zmluvy o revolvingovom úvere, ani odstúpenie od zmluvy o revolvingovom úvere a tieto skutočnosti v konaní ani netvrdil. Žalobca vyzval žalovaného, aby plnil (doterajší) dlh. Žalovaný revolving dohodnutý na dobu neurčitú iba čerpal ale nesplácal ako bolo účastníkmi dohodnuté. Porušil podmienky zmluvy, čo malo za následok, že žalobca oprávnené žiadal od žalovaného vrátiť doteraz vyčerpanú výšku prostriedkov z revolvingu (žalovaným išlo o postupné získavanie majetkových hodnôt - čerpaním finančných prostriedkov od júla 2015 do augusta 2019 / naraz (nárok tvorí jeden celok). Urobil tak listom zo dňa 27.10.2019. V prípade výzvy- oznámenia zo dňa 27.10.2019 ide o výzvu, kde „splatnosť“ dlhu nadväzuje na veriteľovo požiadanie, aby dlžník plnil (§ 563 Občianskeho zákonníka), čo bolo účastníkmi dohodnuté v zmluve tak, že splatnosť je kedykoľvek na požiadanie veriteľa pri splnení tam uvedených podmienok. Nejde o výzvu veriteľa na predčasné zosplatenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka - toto nevyplýva ani z obsahu výzvy / viď aj rozhodnutie KS Banská Bystrica sp. zn. 15CoCsp1/2021 z 23.2.2021/. K výzve na zaplatenie úveru naraz došlo 27.10.2019 a to na bezodkladné zaplatenie celého dlhu a žaloba bola podaná dňa 26.1.2022. Žalobca podal žalobu na súd dňa 26.1.2022, teda včas.

22. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia má súd za to, že žaloba je dôvodná. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu si uplatnil právo na okamžité zaplatenie úveru. Táto skutočnosť vyplýva z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 27.10.2019. Súd mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky vo forme kreditnej karty k bežnému účtu s úverovým rámcom vo výške 7400 eur, ktorý mohol čerpať od 22.7.2015 s dohodnutým úrokom vo výške 19,50 % ročne, debetná úroková sadzba 30,00%, na dobu neurčitú, pri RPMN 22,36 %,priemernej RPMN 25,67 % a celkovej sume, ktorú dlžník musí zaplatiť 8220,99 eur. Žalovaný však nesplácal úver riadne a včas, preto žalobca dňa 25.10.2019 požiadaval splatiť úver a žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy bezodkladne od doručenia výzvy. Debetné operácie žalovaného boli vo výške 45.663,52 eur a kreditné vo výške 43.594,04 eur. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma 38.085,06 eur, a tak na istine zostala neuhradená suma 7578,46 eur.

23. Súd v danom spore rozhodol tak, že žalovaného zaviazal uhradiť istinu 7578,46 eur, ktorá predstavuje sumu nesplatennej istiny, keď úrok, úrok z omeškania do zosplatenia ani poplatky si žalobca neuplatňuje.

Podľa § 517 ods. 1 a 2 Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z

omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Keďže žalovaný bol s plnením peňažného dlhu v omeškaní, žalobca ako veriteľ má voči nemu nárok na zákonné úroky z omeškania vyčíslené v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy úveru vo výške 7578,46 eur od 11.8.2021 do zaplatenia na zaplatenie ktorých súd zaviazal žalovaného. Úrok z omeškania si uplatnil žalobca odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Každá strana znáša trovy spojené s jej účasťou v spore, kým nie je spor skončený. Pomer úspechu je základným meradlom pre nárok na náhradu trov. V konaní bol žalobca úspešný v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v súlade s nižšie cit. zákonným ustanovením

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 263 ods. 1 CSP, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.